

ADY ANDRÁS

Magamnak

kiültem magamra
most ne nevensenek
ezen igen kitelepedtem
és szédülök olyan kellemetlen
„mindjárt lezuhanok-halálomra”-
érzésem van ettől s nem az a félelmem
hogy mélység is vagyok húzva magam
hátra arra kapacitálva hogy szédüljek már
vissza valami kezdetre csobbanjak vissza
valamely ősi tán tengereket szülő
óriás-cseppbe vagy hogy előre
hajolva meredély volnék
amolyan megmászható
de visszafelé csak
gurulva zuhanva
megölten
haladó
test mozgás-előkészítője

úgy szédülök
mint aki rájött hogy
ő maga a fal: önmagának
és mindennek ami kintről bejönne

ADY ANDRÁS (1976, Csíkszereda) költő. A Márton Áron Főgimnáziumban érettségizett, Brassóban járt főiskolára, majd Kolozsváron pszichológiából diplomázott. Előbb csíkszeredai művelődési intézmények szakirányítója, jelenleg lapszerkesztő. Versei hazai és magyarországi lapokban, folyóiratokban jelentek meg.

Kicsit ugyanaz

hiszen
gyermek
vagy
még,
kis

csissz-
csossz
egy
nagy
almával,
hiszen
nem
történt
semmi
az
égvilágon
csak
közben
összement
az
alma,
elmaradt
a totyogás,
de a
kezed
fogása,
ahogy
csodálkozva
rásimul
a következő
gyümölcsre,
ahogy
vágtyakozva
nyelsz
egyet
mielőtt
jönne
az
igazi
harapás...
ez
nem
időmúlás,
ez
csak
az,
amikor
nem történik valójában semmi más.